

Người Hà Nội

HÀ NỘI VÌ CẢ NƯỚC, CẢ NƯỚC VÌ HÀ NỘI

HỘI LIÊN HIỆP VĂN HỌC NGHỆ THUẬT HÀ NỘI

www.nguoihanoi.com.vn

NĂM THỨ 29 - SỐ 22 (1478) - RA NGÀY THỨ 6, 23/5/2014

▶ TRONG SỐ NÀY:

BẾ MẠC HỘI NGHỊ BCH TRUNG ƯƠNG ĐẢNG CSVN LẦN THỨ 9 (KHÓA XI):

**Văn hóa là nền tảng tinh thần của xã hội,
là mục tiêu, động lực và nguồn lực nội sinh quan trọng
cho phát triển đất nước bền vững (T2)**

QUỐC HỘI KHAI MẠC KỲ HỌP THỨ 7 KHÓA XIII (T3)

HÀ NỘI ĐẸP VÀ XẤU (T4-5) CÂU HỎI VỀ MỘT NGUỒN-NĂNG-LƯỢNG-MỚI CỦA THƠ? (T6)
ĐÃ NGHE TIẾNG SẦM PHÍA TRỜI XA (T8) TRƯỜNG SA SỨC MẠNH VIỆT NAM (T9) MẸ NUÔI (T10)
HỌA SĨ NGUYỄN DIỆP PHƯƠNG: THÔI HỒN VÀO TRANH (T13) THƠ: NGÔ MINH,
BÙI CHÍ VINH, PHẠM SỸ SÁU, ĐẶNG HUY GIANG... (T11)

*Muốn hòa bình cùng biển lớn vượt lên
Lại cam go giữ chủ quyền đất nước
Đến mây trời cũng dệt hình Tổ quốc
Toàn vẹn, sáng trong, sức vóc, hào hùng.*

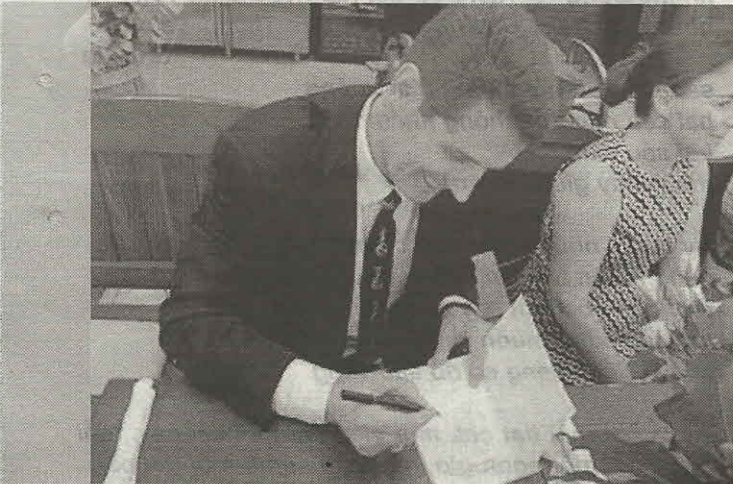
Thơ: Bùi Việt Mỹ

Ảnh: Nghệ sĩ Hoàng Kim Đáng

Chụp khi lên tàu HQ 996 xuất phát từ cảng Cát Lái đi Trường Sa
lúc 16h ngày 03/05/2014.

Giá: 6.500 đồng

LTS: Tại số báo 21 (ra ngày 16/5) NHN đã giới thiệu nhà thơ, tiến sĩ GJEKE MAIRINAJ qua bài viết của Nhà phê bình Văn học Nguyễn Chí Hoan. Kỳ này, chúng tôi xin trân trọng giới thiệu chùm thơ của ông để bạn đọc tiện theo dõi.

THƠ GJEKE MARINAJ

Tôi là người nào trong ta?

Trên đôi cánh của những tiếng ồn bóng loáng
với trọn gương mặt của bí ẩn diệu huyền
người khải lộ đến tôi
trong cái hốc tối tăm là nhà tôi đó.
Những giọt mưa tình yêu của người dịu êm
tràn ngập những cánh đồng hồn tôi vừa dọn lại.
Tất cả các loài chim trên thế giới này cất cánh
từ những vần thơ của Neruda
và tỏ hiện để cho các tầng trời ý nghĩa
bầu trời ngay cả lúc này vẫn đang gột rửa
khói dạn những năm nổi loạn
và búi tóc dày của nỗi đau tôi.
Chúng ta được kết nối đến tịnh không tì vết
với nhau, với dấu yêu,
mà tôi thành kẻ lạ khi muốn tìm đích xác;
tôi là người nào trong ta
trong Quả Địa cầu của tình yêu quá thường xuyên dễ vỡ?

Một người mẹ nói

với con trai là nhà thơ

Gương mặt con nhỏ, xanh tái mở ra
cùng những cây đào rộ hoa;

Trong mắt mình mẹ giấu con vào
để mong hành trình của con từ hoa đến quả
sẽ ngắn.

Con lớn lên mà không để dấu chân trên tạp dề của mẹ
Ngay cả khi còn chạy đuổi bắt cầu vồng
bằng tay con;
nhưng mỗi bận, đều cầu vồng trôi xa
cùng những ổ khóa trời cao đáng kính.
Con quay lại khóc ròng.

Con bây giờ chẳng khóc cũng không đuổi theo cầu vồng đó nữa.
Bởi con có riêng con áng cầu vồng - từ ngữ.
Đây không là một cái đẹp hiếm hoi sao?

Ngày xưa mẹ đo con lớn lên bằng lòng bàn tay mẹ.
Giờ đây những người khác đo con
bằng những dòng con viết.

Con là một nhà thơ
và tầm với của các nhà thơ vươn xa ngoài cương giới của
không gian.

Đồng tộc

Các người chỉ thấy dễ chịu trong cái lặng im sâu mãi của
hoàng hôn.
Buồn bã các người xây tổ trong lòng chiều đã tối
trước lúc chìm tàn vào nhập nhoạng cái bóng xám sẫm
khôn theo hình các người.

Sao vậy? Sao các bạn lại biến tan mau vậy, những nhà
thơ nhỏ của tôi?
Có phải vì không còn chịu nổi những cơn giận ảo ban ngày,
Mà các người vui mình trong giấc ngủ, bực bội và lòng tan nát?
Chán chường, những cái tai nào kia đứt nút
Ngay cả với những giai điệu của các người, phóng
khoảng trao đi.

Vậy nhưng, các người chẳng lẻ loi trong cảm giác mãi tù
túng đến già.
Bạn mến ơi, không chỉ các người mỗi sớm mai làm một
hành vi can đảm,
Là quên đi trò-bập-bênh-được-mất những ngày qua
Như những tấm khăn choàng của buổi mai quẩn vòng
quanh cổ.

Tất cả những kẻ giết người đều mang gương mặt lục lăng.
Bằng những lưỡi dao đục bằng chúng giải phẫu giọng các
người hòng để thoát hơi nóng bên trong.
Nhưng, nếu có ngày những vết thương của tâm hồn các
người bùng cháy,
các người sẽ thấy còn bùng lên nữa lửa
Đó đây, trong trái tim những tâm hồn đồng tộc - các Thi nhân.

Anbani

Đêm nay tôi sẽ dậy trong giấc ngủ
trên mặt đeo ngời ngời mặt nạ một giấc mơ.
Tôi khẩn cầu người, Anbani của tôi, cũng sẽ dậy như thế
-
Người, luồng thở thổi đi làn hơi sự sống
qua những phiến chuông đau đớn của niềm yêu.

Ta hãy chơi giầy phút như đồ chơi
theo đúng cách những năm dài đem ta ra giỡn nghịch.

Ta hãy gặp đêm nay nơi ngã tư nào đó trên trời;
Người sẽ tìm thấy tôi rất dễ
Vì bên trong chúng ta đâu có khác gì nhau
Trong chúng ta cư trú những công dân của tương lai,
họ ở đó ung dung chẳng chán song trên cửa sổ
tiếng khóc trẻ con, tiếng những bà mẹ cười khi mệt mỏi.

Lần đầu tiên, im lặng sẽ sinh sôi những tấm vải trắng trải giường
hút sạch dịch tràn trên làn da nứt nẻ tổn thương.
Việc ẩn lánh sẽ làm biến tan tấm mạng che hiện đại trần trụi
Tôi sẽ như lá cờ rơi của người mùi bốc tanh hôi,

vụn nát bụi như đất Mặt Trăng rạc rời, hay có lẽ đất Butrin
...

Những chữ của tên người cứu chuộc tôi.
Giọng của người soi sáng những đô thị vụn nát cổ đại
như cát nóng bay tung,
nơi cột xương loang lổ của tiếng cười tôi nằm co quắp.
Tôi muốn thấy người tận mặt
Và nếu thế hẳn tôi sẽ mù vì ánh vinh quang của người
Chẳng hơn là tôi cứ nhìn chính tôi và những kẻ khác.

Tôi trở lại đây, hỡi nàng thơ

Tôi trở lại
chénh choáng như một cánh lá thu rơi.
Một thứ lực hút/ kéo nào lần nữa lật tôi
trên phẳng-như-gương sự thật của người
mặt-đối-mặt trong tư thế mà tôi bất lực.

Đừng hỏi tôi nơi tôi đã từng...
Điều đáng nói bây giờ là, trong lòng người tôi hiện hữu,
rớt vào đó từ nơi không đâu cả, như lông ngỗng.

Cuộc đời là một cuộc chơi những người khác cấm anh chơi.
Cho nên,
tôi nài xin gió bằng giá bắc phương cho một lần thiên thực...
đủ lâu dài để che đi muối của mồ hôi, những cơn buồn
nôn ngày ngày
trong biển mắt-màu-đỏ
nhấn chìm cái sống và cái chết.

Đó là kỷ nguyên chăm chú những khát vọng đảo điên!
Sẽ ra sao nếu tôi trở nên chúa tể của cát bụi trên đất này
và tận mắt nhìn ra trọn vẹn bí mật của thương đau...
tận mắt rằng khởi đầu và kết thúc với cùng những cái
bóng nghiêng ngả nhênh nhao?

Không.
Tốt hơn thì hãy để tôi làm thuốc lá của người miền núi
thái rất thô
và cùng nhau, được nhồi được cuốn trong tình yêu, rồi
mỗi lửa.
Có lẽ khói bọn tôi sẽ khiến đôi người bọn họ tiêu sấu
trong phút giây...

Hãy yêu thương tôi, hỡi nàng người bú mớm cho tôi
đừng chấp chi tôi nói trong mỗi một bên những cửa sổ gió lửa...

lập bập mẩu thuốc lá vẫn không rời khỏi miệng.

Tôi ở đâu đêm qua?

Một câu đố buổi sáng cho Mei Lin
và Frederick Turner

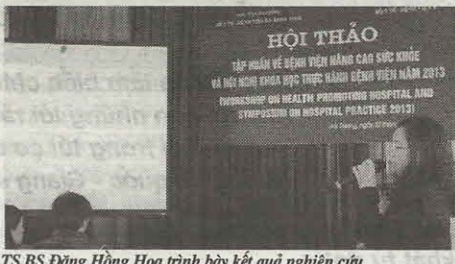
Nơi mà cây như muốn lấm bắm
Nơi lặng im muốn hát
Nơi những bông hoa thích to ra
Nơi đàn chim sẽ vui vẻ uống
Nơi dòng sông uốn căng vòng cung
Nơi nước kia róc rách hợp vắn
Nơi những chiếc bút bắt đầu nghỉ
Nơi mặt trăng ghé mắt vào đêm
Nơi những dải bờ là ẩn dụ
Nơi nước nói bằng khoảng dài-bàn-chân
Nơi sao trời trút ánh sáng sao
Nơi những con sóng âm thầm gặp gỡ
Nơi Chúa Trời đối mặt ngài màu cỏ
Nơi dòng sông chảy tuôn rạn rở
Nơi những bài thơ đập vòm trời
Nơi nhà thơ thấp sáng nên lời.

BỆNH VIỆN E HÀ NỘI: NGHIÊN CỨU TÁC DỤNG CỦA HOÀNG THẤP LINH VỚI BỆNH VIÊM KHỚP DẠNG THẤP

Ngày 03/01/2013, tại bệnh viện đa khoa tỉnh Hải Dương đã diễn ra lễ báo cáo kết quả nghiên cứu đề tài “Đánh giá tác dụng hỗ trợ điều trị của Hoàng Thấp Linh trong điều trị bệnh viêm khớp dạng thấp” do TS.BS Đặng Hồng Hoa – Trưởng Khoa Cơ xương khớp bệnh viện E (Hà Nội) thực hiện.

Viêm khớp dạng thấp xảy ra do cơ chế tự

miễn, diễn biến phức tạp, gây hậu quả nặng nề. Kết quả nghiên cứu cho thấy, tỷ lệ bệnh nhân cải thiện 20% thang đau và thang hoạt động bệnh (do bệnh nhân tự đánh giá) ở nhóm dùng phác đồ nền kết hợp với Hoàng Thấp Linh cao hơn so với nhóm không sử dụng Hoàng Thấp Linh (có ý nghĩa thống kê với p<0,05). Về các tiêu chí khác đánh giá mức độ cải thiện tình trạng bệnh, kết quả ở nhóm dùng

TS.BS Đặng Hồng Hoa trình bày kết quả nghiên cứu.

Hoàng Thấp Linh đều cao hơn nhóm đối chứng, sản phẩm không gây tác dụng phụ.

Những kết quả khả quan thu được từ nghiên cứu đã chứng minh tác dụng của Hoàng Thấp Linh trong hỗ trợ điều trị viêm khớp dạng thấp.

H.A

Truy cập trang web: <http://benhviemkhop.vn> để biết thêm thông tin.